

Протокол

№

гр. София, 07.02.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11388** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 9.32 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - редовно призован, за него се явява адв. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - редовно призован, за него се явява юрк. С., с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ /по отделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като намери, че не е налице процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка, включително преписката постъпила на 17.05.2012 г. по адм. дело № 4062/2012 г. по описа на АССГ, 9 състав.

Адв. Г. - Поддържам жалбата. Считам, че административно дело № 6833/11 г. по описа на АССГ, 20 състав излиза извън предмета на настоящото дело и няма отношение към него. Няма да соча други доказателства. Считам, че предмет на настоящото производство е извършеното от ответника – Министерство на финансите съществени процесуални нарушения на правилата за принудително изпълнение, така както са описани в ДОПК. Не е предмет на настоящото производство материално-правния въпрос, относно дължимостта на лихви, на задълженията на

доверителя ми по влезли в сила три броя ДРА, съгласно протокол 373/09.05.2011 г. За дължимостта на тези задължения по адм. дело № 6833/11 г. на АССГ, 20 състав има допусната СЧЕ. Съобразно указанията от решение от 04.10.2012 г., по описа на АССГ, I отделение, 9 състав, директорът на ТД на НАП е бил задължен да се произнесе като разгледа посочено действия, а именно отмяна на искането за банковата гаранция като част от цялото изпълнително производство.

Юрк. С. – Оспорвам жалбата. Няма да соча нови доказателства. Моля да се приеме административната преписка в цялост. В тази връзка искам да кажа, че след закриване на АДВ в НАП се получи едно сливане на качество, в случая вискател и решаващ орган са в едно и също качество и няма как решаващия орган да се произнесе. Съгласни сме, че ТД на НАП е вискател, но в случая няма как директорът, издавайки документ да се произнесе за свое действие с решение. Считам, че има законова празнина и затова няма произнасяне от страна на директора на ТД на НАП - С..

Адв. Г. – Оспорваното процесуално действие се развива през 2011 г. даже нашето узнаване е през 2012 г., когато АДВ е закрито и затова считам, че евентуално налично срещу доверителя ми изпълнително производство пред АДВ е ирелевантно за настоящия спор.

Юрк. С. - Точно поради това вливане след вливането на АДВ функциите на решаващия орган – ТД на НАП, който е вискател в случая и в същото време е решаващ орган по чл. 266 има припокриване на двете качества. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ, по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата писмени доказателства. Доказателствата от административната преписка постъпила в съда с придружително писмо на от 26.11.2011 година.

ПРИЛАГА за послужване към настоящото дело адм. дело № 4062/12 г. по описа на АССГ, 9 състав.

СЪДЪТ с оглед липсата да доказателствени искания от страните и като намира делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. Г. - Моля да отмените като незаконосъобразен мълчаливия отказ на ТД на НАП С., да се произнесе в кръга на правомощията си и съгласно задължителните указания посочени в решение № 5230/04.10.12 г. по адм. дело № 4062/12 г. на АССГ, 9 състав. На основание чл. 173, ал. 1 АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, моля след отмяна на посочения в т. 1 по-горе акт да решите въпроса по същество, като отмените като незаконосъобразна действието по принудително изпълнение на публично вземане,

изразяващо се в подаване на искане с вх. № 1700934/01.07.11 г. на ТД на НАП С. за плащане по банкова гаранция № 11032/05.07.10 г. изпратено до [фирма] клон С. С.. Изрично бих искал да подчертая, че делото веднъж беше разглеждано от състав на АССГ и беше върнато за произнасяне на директора на ТД на НАП С., което не се случи и смятаме, че следва да се приложи чл. 173, ал. 1 АПК и съда да реши въпроса по същество. След отмяната на посочения в т. 2 акт в искането за плащане по банкова гаранция да бъде възстановено предишното фактическо положение, преди извършването на отменения акт, тоест отмяна на посочено искане за плащане по банковата гаранция и да бъде възстановена сумата от 17 721,62 (седемнадесет хиляди седемстотин двадесет и един лева и шейсет и две стотинки) лева на „О. българска банка” клон С. С. по клиентска сметка на [фирма], тъй като банковата гаранция е усвоена от [фирма] от клиентската сметка на доверителя ми.

Юрк. С. - Оспорвам жалбата. Във връзка с искането за възстановяване на сума по банкова гаранция, тъй като не е предмет по настоящото производство размера, моля да не се произнасяте по отношение на това искане, а да изчакате произнасянето на 20 състав на АССГ. В тази връзка в жалба е посочен чл. 6 от ЗНАП - директорът на ТД на НАП е органът за събиране на публични вземания, а не решават орган. В случая бих искала да добавя и чл. 11, ал. 2, т. 2 от ЗНАП, а изрично в ал. 3 се посочва, че директора на ТД на НАП може да възлага със заповед изпълнението на правомощията, с изключение на тези по чл. 11, ал. 2, т. 2 от ЗНАП.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09.51 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: